

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2008. gada 20. novembrī*

Lieta C-18/08

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Tribunal d'instance de Bordeaux* (Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2007. gada 4. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2008. gada 21. janvārī, tiesvedībā

Foselev Sud-Ouest SARL

pret

Administration des douanes et droits indirects.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermans [C. W. A. Timmermans], tiesneši K. Šimans [K. Schiemann], J. Makarčiks [J. Makarczyk], P. Kūris [P. Kūris] (referents) un K. Toadere [C. Toader],

* Tiesvedības valoda — franču.

ģenerālvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Foselev Sud-Ouest SARL* vārdā — L. Menestrīrs [*L. Menestrier*], *avocat*,
- Francijas valdības vārdā — Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un L. Bitēls [*L. Butel*], pārstāvji,
- Itālijas valdības vārdā — R. Adams [*R. Adam*], pārstāvis, kam palīdz F. Arena [*F. Arena*], *avvocato dello Stato*,
- Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — D. Maidani [*D. Maidani*], pārstāve,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2008. gada 25. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

¹ Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 6. panta 2. punkta b) apakšpunktu Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 17. jūnija Direktīvā 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas

transportlīdzekļiem (OV L 187, 42. lpp.) un Komisijas 2005. gada 20. jūnija Lēmumu 2005/449/EK par Francijas iesniegto lūgumu atbrīvot no transportlīdzekļu nodokļa saskaņā ar 6. panta 2. punkta b) apakšpunktu Direktīvā 1999/62 (OV L 158, 23. lpp.).

- 2 Šis lūgums radās prāvā starp *Foselev Sud-Ouest SARL* (turpmāk tekstā — “*Foselev*”) saistībā ar to, ka Muitas un netiešo nodokļu pārvalde tai piespriedusi maksāt EUR 1973,74, kas tai nepamatoti tikuši pārskaitīti laika posmā no 2005. gada 20. jūnija līdz 2006. gada 9. jūlijam, par to mehānisko transportlīdzekļu nodokli, kuri smagāki par 12 t un kuri īpaši nav domāti personu pārvadāšanai, pieskaitot procentus, ar procedūru saistītos izdevumus un tiesāšanās izdevumus.

Atbilstošās tiesību normas

- 3 Direktīvas 1999/62 6. panta 2. punktā ir paredzēts:

“Dalībvalstis var piemērot pazeminātas nodokļu likmes vai atbrīvojumus:

[..]

b) transportlīdzekļiem, kuru kustībai pa to reģistrācijas dalībvalsts publiskās lietošanas autoceļiem ir gadījuma raksturs un kurus izmanto fiziskās vai juridiskās personas, kā galvenā nodarbošanās nav kravu pārvadāšana — ar Komisijas atļauju un ar nosacījumu, ka ar šo transportlīdzekļu veiktie pārvadājumi nerada konkurences izkropļojumus.”

4 Lēmuma 2005/449 rezolutīvās daļas redakcija ir šāda:

“1. pants

Saskaņā ar Direktīvas 1999/62/EK 6. panta 2. punkta b) apakšpunktu Komisija ar šo piešķir atbrīvojumu no transportlīdzekļu nodokļa līdz 2009. gada 31. decembrim attiecībā uz mehāniskajiem transportlīdzekļiem, kuru maksimāli pieļaujamā pilnā masa ir vismaz 12 tonnas un kurus izmanto vienīgi turpmāk uzskaitīto stacionāri uzstādīto ierīču pārvadāšanai saistībā ar valsts pasūtījuma celtniecības un rūpniecības darbiem Francijā:

[..]

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.”

5 Ar 2006. gada 7. jūlija Dekrētu Nr. 2006-818, ar ko groza 1970. gada 23. decembra Dekrētu Nr. 70-1285 par apliekamās summas maiņu un transportlīdzekļu nodokļa atgūšanu (2006. gada 9. jūlija *JORF* Nr. 10311), Francijas iestādes īstenoja Lēmumu 2005/449.

Pamata prāva un prejudiciālais jautājums

- 6 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka *Foselev* nodarbojas ar pacelšanu, iekraušanu/izkraušanu, rūpniecisko apkopi, rūpniecisko cauruļu likšanu, rūpniecisko tīrīšanu un modulāro būvniecību. Šī sabiedrība uzskata, ka kopš 2005. gada 20. jūnija — Lēmuma 2005/449 pieņemšanas datuma — transportlīdzekļa nodoklis vairs nav jāmaksā par šajā lēmumā minētajiem transportlīdzekļiem.

- 7 Muitas un netiešo nodokļu pārvalde savukārt uzskata, ka iespējami saņemamais atbrīvojums, uz ko *Foselev* atsaucas, stājas spēkā tikai pēc Dekrēta Nr. 2006-818 publicēšanas *Francijas Republikas Oficiālajā Vēstnesī* — tātad 2006. gada 9. jūlijā.

- 8 Uzskatīdama, ka prāvā, ko tā iztiesā, ir radies jautājums, vai Lēmumā 2005/449, ar ko Francijas Republikai tiek ļauts no transportlīdzekļa nodokļa atbrīvot transportlīdzekļus, minētajai dalībvalstij ir ietverts zināms pienākums piemērot atļauto atbrīvojumu un tādējādi tam ir tieša iedarbība attiecībā uz attiecībām starp Francijas nodokļu iestādēm un *Foselev*, *Tribunal d'instance de Bordeaux* [Bordo Rajona tiesa] nolēma apturēt tiesvedību un Tiesai uzdot šādu prejudiciālu jautājumu:

“Direktīvas 1999/62[.] 6. panta 2. [punkta] b) [apakš]punkts paredz dalībvalstij iespēju atbrīvot [no tajā minētā nodokļa samaksas] noteiktu kategoriju transportlīdzekļus. Šajā sakarā, vai [Francijas Republikai] Komisijas ar Lēmumu [2005/449] dotā atļauja [no transportlīdzekļa nodokļa] samaksas atbrīvot noteiktu kategoriju transportlīdzekļus ir piemērojama privātpersonai tieši, vai attiecībā uz [Francijas Republikai] adresēto lēmumu par atļauju ir vajadzīgs valsts transponēšanas pasākums?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 9 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai uz Lēmumu 2005/449, ar ko, piemērojot Direktīvas 1999/62 6. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ir apstiprināts Francijas Republikas plānotais atbrīvojums no transportlīdzekļa nodokļa, privātpersona var atsaukties attiecībā pret šo dalībvalsti, lai saņemtu šo atbrīvojumu no šī lēmuma paziņošanas vai publicēšanas brīža.
- 10 Šajā sakarā EKL 249. panta ceturtajā daļā ir paredzēts, ka lēmumi uzliek saistības kopumā tiem, kam tie ir adresēti. Šajā gadījumā ir jāsecina, ka Lēmuma 2005/449 adresāts ir Francijas Republika.
- 11 Turklāt jāatgādina, ka Tiesa, pirmkārt, ir nospriedusi, ka ar lēmuma saistošo iedarbību, kas tam piešķirta ar EEK līguma 189. pantu (pēc grozījumiem — EK līguma 189. pants, jaunajā redakcijā — EKL 249. pants), nesaderīgi būtu principiāli izslēgt, ka uz tajā paredzēto pienākumu varētu atsaukties attiecīgās personas un, otrkārt, ka uz dalībvalstij adresēto lemjošo daļu attiecībā pret šo dalībvalsti var atsaukties, ja attiecīgajā lemjošajā daļā tās adresātam ir paredzēts beznosacījuma, pietiekami skaidrs un precīzs pienākums (1992. gada 10. novembra spriedums lietā *C-156/91 Hansa Fleisch Ernst Mundt, Recueil*, 12. un 13. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 12 Tādējādi ir jāizvērtē, vai Lēmumā 2005/449 Francijas Republikai ir paredzēts beznosacījuma, pietiekami skaidrs un precīzs pienākums.

- 13 Šajā sakarā jānorāda, ka šī lēmuma tiesiskais pamats ir Direktīvas 1999/62 6. panta 2. punkta b) apakšpunkts, kurā dalībvalstij ir paredzēta iespēja no motorizēto transportlīdzekļu nodokļa atbrīvot noteiktus transportlīdzekļus vai tiem piemērot pazeminātu nodokļa likmi.
- 14 Turklāt saskaņā ar šo pašu tiesību normu, lai dalībvalsts šādu iespēju varētu izmantot, tai no Komisijas ir jāsaņem atļauja īstenot šādu projektu.
- 15 Tādējādi pietiek secināt, ka dalībvalstīm, neraugoties uz Komisijas iejaukšanos, ir plaša rīcības brīvība atsaukties uz šo iespēju gan attiecībā uz to lēmumiem, gan arī plānotā pasākuma saturu un neviens pienākums atsaukties uz minēto iespēju nevar izrietēt no šī pasākuma apstiprināšanas, ko veic Komisija.
- 16 Tā Lēmuma 2005/449 mērķis nav piespiest Francijas Republiku piešķirt plānoto atbrīvojumu tās lūguma ietvaros, bet gan ļaut piemērot šo atbrīvojumu, ja tā to vēlas.
- 17 Turklāt fakts, ka Lēmumā 2005/449 nav minēts datums, kad to var sākt piemērot, un tajā ir tikai noteikts apstiprinātais atbrīvojuma piešķiršanas termiņš līdz 2009. gada 31. decembrim, nenozīmē, ka tas jebkādā veidā varētu ietekmēt šī lēmuma piemērojamību un iedarbību.

- 18 Faktiski Lēmums 2005/449 saskaņā ar EKL 254. panta 3. punktu stājas spēkā no tā paziņošanas brīža adresātam, šajā gadījumā — Francijas Republikai. Taču šī spēkā stāšanās rada iespēju piemērot nodokļa atbrīvojumu — šajā gadījumā vēl neesošu un, lai to piemērotu, tam ir vajadzīgs valsts tiesību akts, taču ar to nekādā ziņā nav paredzēta prasība šo atbrīvojumu piemērot.
- 19 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka uz Lēmumu 2005/449 privātpersona nevar atsaukties attiecībā pret šī lēmuma adresāti Francijas Republiku, lai kopš šī lēmuma paziņošanas vai publicēšanas brīža saņemtu ar to apstiprināto nodokļa atbrīvojumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 20 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Uz Komisijas 2005. gada 20. jūnija Lēmumu 2005/449/EK par Francijas iesniegto lūgumu atbrīvot no transportlīdzekļu nodokļa saskaņā ar 6. panta 2. punkta b) apakšpunktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzek-

Ļiem privātpersona nevar atsaukties attiecībā pret šī lēmuma adresāti Francijas Republiku, lai kopš šī lēmuma paziņošanas vai publicēšanas brīža saņemtu ar to apstiprināto nodokļa atbrīvojumu.

[Paraksti]